

2.3. L'ENTORN. CONSTRUCCIÓ DE LA COTA 0

> ESPÈCIES VEGETALS

La vegetació, l'espècie i disposició de la vegetació en la parcel·la atén a diversos criteris. Per un costat i principalment són uns condicionants funcionals: relacionats bàsicament amb la solajada, marcació de files o direccions. Per un altre costat caldria ajustar-se a este efecte estètic, prestant especial atenció a la forma i grandària de les espècies arbòries triades, el seu color, la seua olor, l'estacionallitat o no de la seua floració, etc...

Les espècies triades responen a les exigències del clima mediterrani. Deriva d'espècies autòctones o cultivades en els climes temperats, es pretén distingir entre tres tipologies diferents d'arbrotge: arbres d'alineació, que marquen els eixos de viants principals, arbres d'ombra on poder albergar-se i arbres de caràcter més representatiu.

> ÀRBRES D'ALINEACIÓ

Alzina (Quercus ilex) És un arbre molt resistent a fortes colors i freds pel que és un arbre característic de la regió mediterrània. Arbre de 8-12 m, podent aconseguir fins a 30 m d'alura, de copa ampla, densa i arredonida, pot tindre un port arbustiu. Els exemplars aïllats formen una copa densa i globosa. Usos: Les seues qualitats decoratives poden encaixar inclús en jardins xicotets, ja que el desenvolupament de l'alzina pot ser controlat per mitjà de podes, que suporten perfectament. També és molt adequada per a grans jardins i parcs, aïllada i en grups (inclús molt juntes) . De fet, l'alzina és una de les poques plantes que es poden plantar molt prop unes d'altres, creixent altes i robustes, sense perdre fulls ni branques baixes. Arbre noble que dona una agradable ombra.

Taronger (Citrus Aurantium). Arbre sempre verd de 3-5 m d'alura, amb la copa compacta, frondosa, globosa, i el tronc de corfa llisa i color verd grisenc. Branques joves de color verd i amb llargues espines. Fulls de color verd fosc llustrosos. Flores solitàries o en grups axil·lars. Són de color blanc, molt fragants, d'uns 2 cm de diàmetre. Florix a Marzo-Abril.

Usos: S'utilitza com a arbre d'ombra en xicotetes places i en voreres estretes, així com per a alineació i com a exemplar aïllat

Prunera roja. Arbre caducifoli. Grandària xicoteta, pot aconseguir fins a 8 m d'alç i 4 m d'ample. Forma esfèrica. Molt conegut. La prunera ornamental de full roig posseix tot l'atractiu d'una bella floració en blanc o en rosa pàl·lida que se suma l'original to del seu fullatge que resulta ideal per a realitzar contrastos.

Fulls: Caduca, el·líptiques, de 4 a 7 cm, llises, de color púrpura. Florix a finals d'hivern o a principis de primavera i es cobix totament de flors xicotetes de color rosat.

Fruits: Xicotetes drupes de color roig fosc. La fructificació es produeix a principis d'estiu. Els seus fruits són comestibles.

Usos: Es cultiva en parcs i jardins com arbre ornamental. El color del seu fullatge contrasta amb els verds d'altres espècies.

> ÀRBRES DE SOMBRA

Xicranda (Jacaranda Mimosifolia). Arbre semicaducifoli de port mitjà, de 12-15 m d'alura amb copa ampla i branques drecades. Tronc de corfa fisurada, fosca. Les branques joves llises. Flores en panicles terminals de forma piramidal que apareixen abans que els fulls, donant-li a l'arbre un bonic aspecte. Són de forma tubular i de color blau-violeta, d'uns 3-5 cm de longitud. Florix a Maig-Juny, i a vegades té una segona floració, més escassa, cap al mes de Setembre o Octubre.

Usos: Espècie molt utilitzada com a arbre d'alineació, de forma aïllada o formant grups

Lledoner (Celtis Australis). Té origen mediterrani, té una altura de 20-25 m. Diàmetre 8-10 m, forma arredonida i full caduc. Fulls ovals acumïnades dentades, color verd fosc i rugoses pel feix, peludes pel revés. Té un fruit amb forma de cirera, verd al principi i, al madurar, es torna maró fosc o negre. La polpa és comestible i té un sabor dolç. Usos: Pintoresc, amb la seua copa regular, densa i ombriola.

Olivera (Olea europae). Arbre xicotet i retorçat de fins a 10m d'alura, amb els fulls ovals lanceolades, de 4 a 10cm de longitud.

Les flors són de color blanc i es disposen en xançlots erectes. Florix entre maig i juny. Els fruits (olives) són drupes verdes al principi, però al madurar es tornen negres. El seu full és xicotet, curt i estret. És de fàcil arrelament i elevada adaptació a sòls pobres i zones fredes. Les seues èpoques de floració i de maduració dels seus fruits són tardanes. El seu rendiment gros sol ser elevat i el seu oli és molt apreciat per les seues característiques organolèptiques (color, olor i sabor) i la seua alta estabilitat.

> ÀRBRES REPRESENTATius

Mimosa fina (Acacia de Albac). Arbre de fullatge persistent molt usat en parcs per la seua atractiva floració groga cap a fins de l'hivern. Altura: de 3 a 10 metres generalment. Els seus fulls són de textura fina, de color verd i les seues flors grogues que apareixen en xançlots grans.

Usos: En jardins xicotets com a arbre de flor i d'ombra. És l'acàcia més ornamental.

Arbre ornamental en parcs, carrers, passejos, jardins públics i en la proximitat de nombroses cases rurals.

Cercis (Cercis Siliquastrum). Arbre de l'Amor. Arbre caducifoli. Altura: 6-12 m. Els fruits, en llargues baines que romanen durant l'hivern. Creix en tot tipus de terrenys, però necessita posicions ben soljades.

Usos: Arbre de jardí o alineacions, passejos, per la seua ombra i floració. Apte per a la formació de tanques altes

> TAPISSOS VEGETALS

Espigol. És una planta més aromàtica que condiment per a la cuina, però també té usos culinaris com veuem aci. Es tracia d'un xicotet arbust la vida de la qual ronda els 6 anys. 'Groppenhall' és una varietat molt bona, amb fulls grisos clar. Hi ha varietats nanes (25 cm. d'alura) com 'Hildcote' o 'Compacte' i de flors blanques, com 'Alba'.

L'espigol, a més de les seues belles flors blavoses, perfuma l'ambient. Com a planta per a fer una bordura a un costat i a l'altre d'un camí, per exemple, és magnífica.

Forigola. A més del seu ús culinari com a condiment de nombrosos plats, es pren en infusió per a curar reïredats. També s'utilitza per a aromatitzar les cases, per a tal efecte es tallen branquetes que es claven en els festes de les plantes d'interior. Vegem els seus punts principals a continuació:

És un arbustet que arriba als 50 centímetres d'alura. Molt fàcil de cultivar. Necessita sol, creix bé en tot tipus de sòls i resisteix prou la sequera. Areglega els fulls en qualsevol època de l'any per a consumir fresques. Areglega els extrems florits per a assecar, separant els fulls i flors de les tiges quan estiguen secs.

Romer. Planta autòctona mediterrània per al jardí. S'utilitza per a condimentar els plats del país i com a ambientador natural. Hi ha la creença que tirant una branca de romer en la taula de la casa és bo. A més, medicament, se li atribueixen magnífiques propietats ja que se li considera bo per a tot tipus de malalties.

ús: per a fer tanques baixes i bordures aromàtiques.

